Mine første dage i specialområdet

For at være ærlig var jeg lidt skræmt, den første dag jeg skulle møde på Åmosen, som den nye praktikant. Jeg har aldrig arbejdet med mennesker med et handicap før, så derfor havde jeg ingen idé om, hvad jeg skulle forvente, udover hvad jeg havde læst mig frem til om værkstedet.

Men det var jo slet ikke så slemt, alle var søde og rare og jeg blev taget pænt imod med håndtryk, knus og et par kys..

Værkstedet Åmosen

Værkstedet Åmosen har mange forskellige mennesker, mange med autisme og epilepsi, nogle mangler sproget, nogle bruger tegn, og andre er meget snaksaglige, så derfor tager det automatisk lidt tid, når man skal lære 17 nye spændende mennesker, med hver deres behov, at kende.

Jeg har kun været på værkstedet i to måneder nu, men synes allerede jeg føler mig godt tilpas i blandt dem. Egentlig tog det ikke særlig lang tid at lære dem at kende, brugerne har mange af de samme rutiner, som de gør hver dag.

Aktiviteter og traditioner

Det skal så siges at hverdagene på Åmosen ikke er helt så fastlagt, hvilket gør at der er plads til masser af spontanitet, og det er skønt. Selvfølgelig er der den faste brændehugning, læsning af traileren, og turene ud til de kunder der har bestilt brænde, samt rengøring på skolen, som Åmosen selv står for. Men, som jeg var så heldig at opleve, fik vi en skøn sensommerdag i midten af august mulighed for at tage på kajaktur, som også er en af de aktiviteter Åmosen er meget glade for. Vi tog alle sammen af sted til stranden, fik sat kajakkerne i vandet, og dem der havde lyst, kom ud at sejle. Enten i enmands-kajak eller en hvor der også var plads til en ledsager. Dem der ikke havde lyst til at sejle var ude og bade eller slappede af på stranden og nød solskinnet. Her var der plads til alle, og vi havde alle sammen en skøn dag på stranden!

Derudover var jeg med til idrætsdagen, som blev holdt i september. Vi havde desværre

ikke vejret med os, men heldigvis havde vi alle en god dag alligevel. Dog med lidt vådt tøj..

Idrætsdagen er en af Åmosens faste traditioner og bliver afholdt hvert år, hvor folk fra de nærliggende boligtilbud, skoler og beskæftigelsestilbud er inviteret. På dagen bliver der løbet 1,8km løb, 3km løb og for de rigtig seje 5km løb. Derudover er der forskellige atletiske discipliner som hækkeløb, højde- og længdespring, 100m løb osv. Trods vejret, er det en stor succes, som de forskellige brugere vender tilbage til hvert år med stor glæde.

De næste par måneder..

Lige nu er vi i gang med forberedelserne til det årlige teaterstykke, der bliver vist i forbindelse med værkstedets julemarked. Åmosen har for tradition at lade praktikanten 'styre' showet, selvfølgelig med hjælp fra alle de andre på værkstedet. Indtil videre har stykket været en hemmelighed, men jeg kan nu afsløre, at vi skal spille et teaterstykke om den glade nisse Pyrus, som har medvirket i flere julekalendere gennem årene.

Pyrus rejser med sin gode nisseveninde Kandis ud på nye eventyr, hvor de blandt andet kommer til at møde Askepot og løverne fra tegnefilmen Løvernes Konge. Lige nu er vi fuldt i gang med kostumesyning og sangøvning, og det hygger vi os meget med! Desuden har vi fået lavet en del honninghjerter og andre 'godter' af trylledej, som skal bruges i stykket. Vi glæder os i hvert fald til at se, hvad det hele ender med!

Specialområdet – ikke helt så 'specielt'

Nu har jeg jo været i en børnehave i min første praktik, hvilket overhovedet ikke er

det samme. Tempoet er meget anderledes her, og man skal måske bruge lidt ekstra tid på at motivere brugerne, men samtidig bliver der stadig vist den samme omsorg og interesse for de mennesker, der bliver arbejdet med, som var det i en hvilken som helst anden slags institution. Pædagogerne og værkstedsassistenterne her bidrager til at brugerne får en god dag, ligesom pædagogerne i en børnehave også ville gøre. Samtidig kan jeg mærke at min holdning allerede har ændret sig fra at være en skræmt studerende til at falde godt ind med resten af værkstedet, selvom det stadig kan være lidt svært at huske om jeg nu hedder 'Rita' eller Nita..